

A HARMADIK MESÉBEN sétálni megyünk

Egyszer, egy mezei vasárnapon, sétálni mentünk Drágajó nagypapával. Nagyon fontos dolog, hogy a nagypapa sokat sétáljon, mert a bal hátsó lábában egyszer benne maradt egy magyar vizsla foga nyoma, és ha nem mozgatja eleget, akkor sajog.

Drágajó nagypapát ezért minden barázdában tisztelik. No, meg azért is, mert tavasszal ő szokott elnökölni azoknak az öreg nyulaknak a találkozóján, akik szerencsésen „megúszták” a nagy, őszi hajtóvadászatot.

Bizony!

Gondolhatjátok, milyen büszkén sétálok vele végig a Zab körúton!

Ő meg azért büszke rám, mert én vagyok az egyetlen fiúunokája.

– Mak-mak – mondta most is séta közben –, szeretném megérni, hogy mi lesz belőled, kisunokám!

Kihúztam magam:

– Vagy festőművész leszek, mint Húsvéti Fülöp, vagy híres feltaláló. Azt hiszem, inkább feltaláló, mert festeni nem tudok.

Tüskeböki, a süngyerek hangosan göcögve nevetni kezdett, mert hogy el ne felejtsem, ezen a napon ő is velünk tartott. Mióta megismerkedtünk, mindig jön.

Egy kicsit szégyellem, hogy folyton nedves az orra, pedig a mamája odacsomózza a zsebkendőjét a nadrágtartójára. A tüskéje is szanaszét áll, hiába fésülik meg szépre.

Nagyon mérges lettem rá.

– Hiába nevensz! Azért is híres nyúl leszek! Ha megnövök, csupa csodálatos, nagy dolgot fogok tenni, nem úgy, mint mások.

– Nono! – állt meg Drágajó nagypapa. – És mi lesz az a csodálatos, nagy dolog?

– Hát... – kezdtem óriási lendülettel, de mindjárt el is akadt a szavam, mert egyelőre semmi sem jutott eszembe.

Szerencsére éppen ebben a pillanatban került elénk Maradi bácsi, a házas csiga, és Drágajó nagypapa megfedkezett a válaszomról.

Megálltunk beszélgetni.

Maradi bácsi panaszosan sóhajtozott. Elmondta örök bánatát, hogy sohasem ehet erdei szamócát, mert minden évben elindul, de mire odaérkezik az erdőszélre, addigra már régen elért a szamóca.

Körös-körül szomorú egyetértéssel bólogattak a bajszos füvek, csak az én szemem csillant fel. Alig vártam, hogy végre elváljunk Maradi bácsitól, majd izgatottan rángatni kezdtem Drágajó nagypapa kabátujját:

– Nagypapa...! Hallod...? Nagypapa! Ha megnövök, feltalálom a guruló csigaházat! Az lesz ám a nagy valami! Ugye, pompás ötlet?

Nagypapa mosolygott.

– Valóban csodálatos! Kár, hogy ez a süngyerek nem hallotta.

Akkor vettem észre, hogy Tüskeböki eltűnt.

Bánom is én! Úgysem lát tovább az orránál! Magyaráztam, magyaráztam nagypapának, hogy milyennek képzelem el a guruló csigaházat, amivel Maradi bácsi majd gyorsan elérheti az erdőt. Még a homokba is lerajzoltam egy botocskával a Ritkabúza játszótéren.

Éppen az utolsó vonásokat húztam, amikor észrevettem, hogy nagypapa nem is figyel rám. Duzzogva csaptam le a botot, hogy csak úgy porzott. Drágajó nagypapa nyugodtan felvette és újra a kezembe nyomta:

– Ne dobd el, unokám, nyulacska! Csak maradjanak meg a szép terveid, a nagy terveid, de addig... nézz oda!

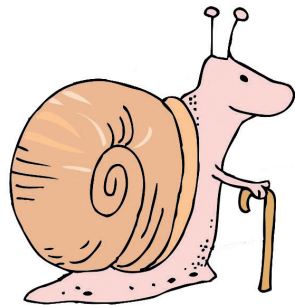
A sarkon akkor fordult be Tüskeböki. Piros szamócák voltak a tüskéire tűzve. Egyenesen odafutott Maradi bácsihoz, aki közben megpihent egy lapulevélen.

– Bácsi kérem, tessék a szamóca! – mondta szuszogva Tüskeböki. – És ne tessék búsulni, majd én hozok szívesen, máskor is!

Drágajó nagypapa rám sandított.

– Az igazán nagy dolgok így kezdődnek... – mondta kedvesen, azután hazáig nem szólt egy szót sem. Igaz, én sem szóltam, csak kissé lekonyult a bal fülem.

Azóta én is sokszor szedtem szamócát Maradi bácsinak, sőt nem egy méhecskének segítettem összesöpörni a kiszóródott virágport. De azért, ha megnövök, azt a guruló csigaházat is kitalálom...! Ki bizony! Majd meglátjátok!

FELADATOK

- 1.** Keresd meg a szófelhőben a fejezet szereplőit!
(Vigyázz, lehet, hogy olyan szereplők nevével is találkozol, akik nem szerepeltek ebben a fejezetben!)

- 2.** Írd le a nevüket betűrendben!

- 3.** Mi szeretne lenni nagykorára Csupafül? Készíts rajzot!

4. Állítsd sorrendbe számozással az eseményeket!

___ Tüskeböki eltűnt.

___ Csupafül szégyellte, hogy Tüskebökinek nedves az orra.

___ Drágajó nagypapa és Csupafül sétálni indultak egy mezei vasárnapon.

___ Csupafül, Drágajó nagypapa és Maradi bácsi megálltak beszélgetni.

___ Tüskeböki számocát hozott Maradi bácsinak.

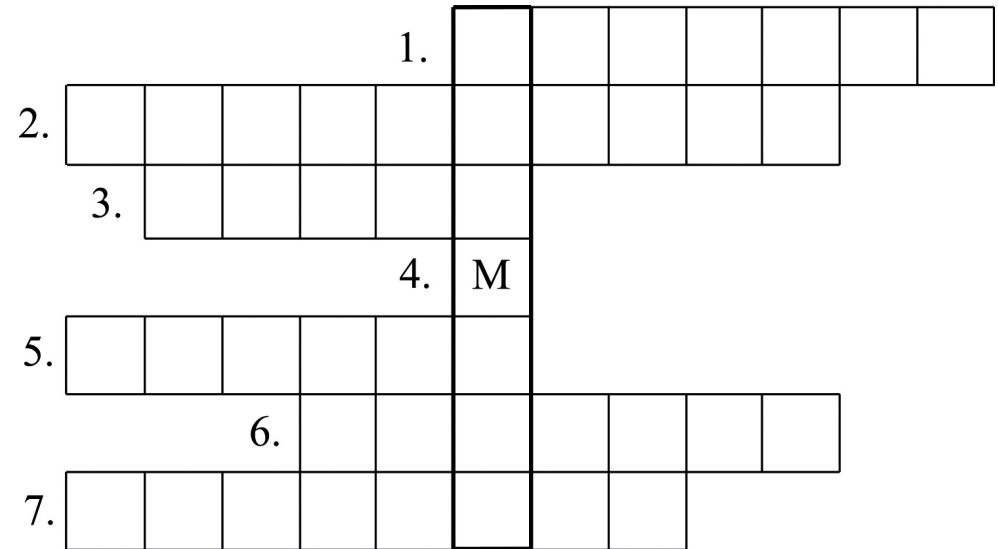
5. Fejezd be a megkezdett mondatokat a szöveg alapján!

a) Azért büszke rám Drágajó nagypapa, mert

b) Maradi bácsi elmondta örök bánatát, hogy

c) Éppen az utolsó vonásokat húztam, amikor észrevettem, hogy

6. Fejtsd meg a rejtvényt!

1. sor: Hová ment Drágajó nagypapa vasárnap?

2. sor: Hogyan sóhajtozott Maradi bácsi?

3. sor: Milyen állat Maradi bácsi?

4. sor: M

5. sor: Milyen csigaházat akar fölhalálni Csupafül?

6. sor: Hogyan nevetett hangosan Tüskeböki?

7. sor: Kivel ment sétálni Csupafül?

A megfejtés:
